

Eugen Walter, *Eucharistie. Bleibende Wahrheit und heutige Fragen*, Freiburg im Br. 1974, Herder, ss. 125.

E. Walter powziął zamiar przedstawienia aktualnej nauki Kościoła katolickiego o Eucharystii. Potrzebę tego rodzaju przedsięwzięcia dostrzegł w fakcie, że Eucharystia jest z jednej strony źródłem życia chrześcijańskiej wspólnoty, z drugiej — przedmiotem licznych dyskusji i polemik, mogących siać zamieszanie w umysłach zwykłych wiernych.

Konkretnie, chodziło mu o słuzenie pomocą rodzicom, którzy, posyłając swe dzieci do pierwszej Komunii św., nie zawsze mają właściwe rozumienie tego sakramentu.

Książkę swą ujął autor w dwie części. W pierwszej przedstawił podstawowe prawdy wiary o Euchrystii, w drugiej — niektóre w tym względzie aktualnie prowadzone dyskusje. I tak w części pierwszej zajął się eschatologicznym charakterem Eucharystii, następnie Eucharystią jako zgromadzeniem liturgicznym, uczta oraz ofiarą, w części drugiej zarysował współczesne dyskusje wokół *transsubstantiatio*, następnie zajął się szeroko tzw. problemem desakralizacji w celebracji eucharystycznej, wreszcie podał niektóre wskazówki do formowania pobożności komunijnej. Rozważania swe uzupełnił Walter bogatym zestawem klasycznych tekstów do medytacji.

Trzeba przyznać, że autor napisał swą książkę żywym i zrozumiałym językiem. Uniknął scholastycznych subtelności, zawsze miał na uwadze konkretnego czytelnika. Umiejętnie połączył tradycję z współczesnością. Podał na pierwszym planie to, co jest konieczne do właściwego sterowania praktyką eucharystyczną, pominął milczeniem zawile rozróżnienia podręcznikowe. W kwestiach dyskusyjnych poprzestał na referowaniu poglądów z jednoczesnym ukazaniem dotychczasowej w danej dziedzinie nauki. Nie stronił od ujęć pozakatolickich, przez co nadał swej pracy walor ekumeniczny. Wykorzystał do medytacji zarówno wypowiedzi papieskie, jak i teksty teologów katolickich i protestanckich.

Dzięki tym zaletom książka może liczyć w krajach języka niemieckiego na masowość odbioru. W innych zaś krajach może służyć z powodzeniem za wzór popularyzacji wiedzy teologicznej, a nawet za uzupełniające źródło informacji.

Edward Ozorowski